

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

18. neděle v mezidobí

5. srpen 2018

číslo 31., 32.

ročník XIII.

Bože, vysvobod' mě, Hospodine, na pomoc mi pspěš!
Tys můj pomocník, můj zachránce: Hospodine, neprodlévej!

1. čtení: Ex 16,2-4.12-15

2. čtení: Ef 4,17.20-24

Ev.: Jan 6,24-35

Žl 78 Hospodin jim dal nebeský pokrm.

19. neděle v mezidobí

Shlédni, Hospodine, na svou smlouvu, nezapomínej natrvalo na život svých chudých! Povstaň, Bože, ujmi se své věci, nezapomínej na křik těch, kdo tě hledají.

1. čtení: 1 Král 19,4-8

2. čtení: Ef 4,30 - 5,2

Ev.: Jan 6,41-51

Žalm 34 **Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.**

Poznat Kristovu lásku, přesahující všechno poznání

Zdá se mi, že veliká touha našeho Pána po tom, aby se jeho nejsvětějšímu Srdci prokazovala zvláštní úcta, směřuje k tomu, aby se v nás obnovovaly účinky vykoupení. Neboť jeho svaté Srdce je nevyčerpatelný pramen a netouží po ničem jiném než se rozlévat do pokorných srdcí a způsobit, aby na ničem nelpěla a byla připravena se vydávat podle jeho přání.

Z tohoto božského Srdce neustále vytékají tři proudy milosti. Prvním se vylévá milosrdenství na hříšníky a dává jim ducha lítosti a pokání. Druhým je láska, přinášející pomoc všem, kdo se lopotí, a zvláště těm, kdo musí překonávat překážky na cestě k dokonalosti. A třetím se rozlévá láska a světlo na Ježíšovy dokonalé přátele, s nimiž chce být v nejužším spojení a dávat jim účast na svém poznání a na svých úmyslech, aby se, každý svým způsobem, úplně zasvětili šíření jeho slávy.

Toto božské Srdce je hlubina všeho dobra, a chudí mají do ní pohroužit všechny své potřeby. Je to hlubina radosti, a máme do ní ponořit všechny své smutky. Proti naší pošetilé

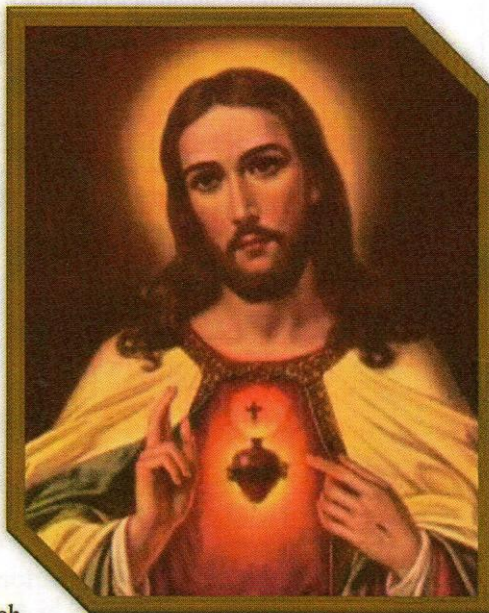
domýšlivosti je to hlubina pokory, pro ubožáky hlubina slitování, je to hlubina lásky, v níž se má utopit všechna naše bída.

Je tedy třeba, abyste se spojili se Srdcem našeho Pána Ježíše Krista: na začátku obrácení, abyste získali správné smýšlení, a potom, abyste přinášeli dostiučinění. Nedaří se vám například modlitba? V tom případě vám stačí přinést Bohu modlitby, které za nás koná Spasitel v nejsvětější svátosti oltářní, a nabídnout jeho vřelost, aby vynahradila všechnu naši vlažnost. A kdykoli něco konáte, modlete se takto: „Můj Bože, budu to konat – nebo snášet – ve spojení se Srdcem tvého Syna a podle jeho svatých úmyslů, a přináším ti je jako náhradu za všechno, co je v mých skutcích špatného nebo nedokonalého.“

A podobně to dělejte ve všech ostatních životních okolnostech. A kdykoli na vás dolehne nějaké trápení, soužení nebo křivda, řekněte si sami pro sebe: „Přijmi, co ti posílá nejsvětější Srdce Ježíše Krista, aby si tě k sobě přitáhlo.“

Ale především si uchovejte v srdci pokoj, neboť ten převyšuje všechny poklady. K jeho uchování není nic užitečnějšího než zřít se vlastní vůle a na její místo klást vůli božského Srdce, aby nás vedla k tomu, co přispívá k jeho slávě, a my se jí s radostí podřizujeme a zcela odevzdáváme.

Z dopisů svaté Markéty Marie Alacoque, www.pastorace.cz

Víra Mary Ryanové

Jeden kněz si všiml, že žena, kterou si pamatoval z nedělních mší, je během celé mše hluboce ponořená do modlitby. Rozhodl se poučit z její zkušenosti a při jedné příležitosti se jí zeptal, jak si rozvrhuje modlitební čas a jakým způsobem se modlí. „Modlím se otčenáš,“ odpověděla prostě.

Ale určitě neděláte jen to, protestoval. „Ale ano,“ řekla, „víte, když jsem v dobré kondici, všechno, co řeknu, jsou první dvě slova: Otče náš. Když jsem tak napůl, dostanu se až tak do půlky. Ale když mě něco trápí a jsem opravdu ve špatné formě, dokončím ho celý, a někdy se ho dokonce přemodlím dvakrát nebo třikrát. Byla to ta nejryzejší kontemplativní modlitba, jaká existuje.“

Lidé modlitby jsou sami o sobě kázáním. Vezměme si příklad Mary Ryanové. Na dvacet pět let ji upoutala rakovina na nemocniční lůžko a za celou tu dobu nepřešlo přes její rty ani slůvko stíznosti. Měl jsem tu čest jí po většinu těch dvaceti let sloužit jako kněz a navzdýcky si zapamatuji její nemizící úsměv, klid v její tváři poznamenané bolestí a rty

v neustálém pohybu při modlitbě. Když jsem ji pozdravil: „Tak jak se dnes máte, Mary?“ už jsem věděl, co mi odpoví: „Skvěle, otče, díky Bohu.“

Vždycky jsem od ní odcházel obohacený a cítil jsem, že jsem to vlastně já, komu moje návštěva dala víc.

Jednou, když rozhlas přenášel bohoslužby z nemocnice Nanebevzetí Panny Marie v Thurles, kde ležela Mary jako pacientka, zmínil jsem se o ní během své homilie. Bylo to na svátek Všech svatých a já rozváděl myšlenku o tom, že svatí, které dnes slavíme, byli také takovými Mary Ryanovými tohoto světa.

Po dvou dnech jsem dostal dopis od jednoho lékaře. Posledních dvanáct měsíců, psal mi, „jsem byl v důsledku vážné automobilové nehody upoután na lůžko. Byl jsem nadšeným sportovcem a měl jsem zavedenou velice úspěšnou lékařskou praxi. Nedokázal jsem přijmout, co se mi stalo, a ve své zahořklosti jsem ztratil víru v Boha i v lidi. Když jsem v neděli ráno ležel v hluboké depresi ve své posteli, zapnul jsem rádio a slyšel vás vyprávět příběh Mary Ryanové a jejího hrdinského přijetí kříže daleko většího, než je ten můj. Prosím, poděkujte jí mým jménem za to, že mi vrátila mou ztracenou víru.“

www.vira.cz

Neživoříme jen?

Chudoba kdysi dohnala jednu východoevropskou rodinu k tomu, aby zpřetrhala své kořeny a emigrovala do Ameriky. Jejich přátelé a příbuzní se s nimi naposledy sešli a přinesli jim jako dárek na rozloučenou chléb a sýr. Byli stejně chudí jako oni, a tak si nic jiného nemohli dovolit. Měli tedy dost chleba a sýra, aby s ním dopluli až do Nového světa.

Cestovali v podpalubí starého zaoceánského parníku a rozhodli se raději zůstat po celou cestu v kabině, aby nerozházeli své skrovné úspory. Všechno jejich jídlo byl jen chléb se sýrem - a tak to šlo po celé týdny.

Poslední večer, který měli na lodi strávit, nejmladší dítě, devítiletý chlapec, uprosil svého otce, aby mu dovolil alespoň jedno jablko, protože už mu bylo z chleba a sýra špatně. Otec mu - až po velikém přemlouvání - váhavě dal nějaké drobné, aby tedy šel nahoru a jablko si koupil. A dal mu také přísný příkaz, aby se pak okamžitě vrátil do kabiny.

Chlapec tedy odešel, a když se po dost dlouhé době nevracel, rodiče dostali strach a otec se vydal na palubu, aby ho našel. Nahlédl do lodní jídelny a k svému ohromení viděl chlapce, jak si, obklopený exotickými lahůdkami, pochutnává na skvělé večeři. Otec si představil její cenu a vyřřtil se vpřed, aby synovi vyčinił, ale hned první slova ho zastavila: „Ale tati, vždyť je to všechno zadarmo! Mohli jsme to mít od začátku. Bylo to v ceně lístku, a my žili jen o chlebu a sýru!“

Jak často se i my během naší životní plavby živíme jen chlebem a sýrem a vůbec si nevšimneme, co všechno je vlastně v ceně lístku. Je to především přítomnost a moc Pánova Ducha, který v nás přebývá!

www.vira.cz

PORAD BOHOSLUZEB

od 5. 8. do 19. 8. 2018

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
18. neděle v mezidobí 5. 8. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Černotín	9:30	<i>Volná intence</i>
	Bělotín	11:00	Za živou a † rodinu Vychodilovu, Zábranskou a dvo
Sobota 11. 8. <i>sv. Klára</i>	Černotín	17:30	Za živé a † farníky
19. neděle v mezidobí 12. 8.	Hustopeče	8:00	Za rodinu Mackovu
	Špičky	9:30	Na poděkování PB a PM za dar života s prosbou o další Boží pomoc a požehnání
	Bělotín	11:00	Za † Františku Erlovu, syna Františka a dvo
Středa 15. 8. <i>Nanebevzetí Panny Marie, slavnost</i>	Černotín	16:30	Za Josefa Dobeše, manželku, syna, zetě, živou rodinu a dvo
	Hustopeče	18:00	Na poděkování PB a PM za 80. let života a 55. let manželství Za † Bedřicha a Marii Kubečkovy, snachu Milenu, Metoděje a Annu Zůvalovy, živou rodinu Kubečkovu a dvo
Čtvrtek 16. 8. <i>sv. Štěpán Uherský</i>	Bělotín	17:30	Za zdraví pro Terezii Übersaxovou, za dárce květín a přispívatele na květinovou výzdobu kostela
Pátek 17. 8. <i>sv. Myron</i>	Hustopeče	18:00	Za Karla Fabíka, syna, rodiče z obou stran a dvo
			Za Františka a Jiřinu Pavelkovy, rodiče z obou stran a dvo
Sobota 18. 8. <i>sv. Helena</i>	Polom	15:00	Za živé a † farníky a občany Polomi
	Černotín	17:30	Za † rodiče Šnejdrlovy a živou rodinu
20. neděle v mezidobí 19. 8.	Hustopeče	8:00	Na poděkování k životnímu jubileu 60 let
	Patrocinium Špičky	9:30	Za živé a † farníky a občany Špiček
	Bělotín	11:00	Za † rodiče Tylichovy, sestru Svatavu a živou a † rodinu